

de 500,000 Rd. i Obligationer blive værdiløse eller faa godt som værdiløse, faaledes at Experimentet kunde blive endnu langt kofibarere end det vilde være under den første Forudsætning. Jeg kan derfor ganffe tiltræde, hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille) bemærkede, nemlig at noget Saadant kun vilde komme til at gaa ud over Banken under Forudsætning af, at det vifte sig, at Undersøgelsen var beføiet, og at der virkelig gif Misbrug i Evang; thi Erfaringen lærer, at, naar faadanne Undersøgelser anstilles imod et Pengeinstitut, og Resultatet bliver det modsatte, gaar Pengeinstituttet styrket ud af en faadan Prøvelse. Jeg kan i faa Henseende netop henvise til det Exempel fra „Bikuben“, som den ærede sidste Taler brugte, og som i flere Retninger er meget oplysende. Det vifer først, at der, selv om der flet ingen Undersøgelse foretages, kan udsprede sig Rygter, som kunne bringe Institutets Sikkerhed og Kredit i Fare. Dernæst var det ikke Pligt for „Bikuben“ at underkaste sig en faadan Undersøgelse som den, hvorev her er Tale; men dog blev den bragt i en farefuld Stilling, idet der ffete, hvad man paa Engelsk kalder „a regular run“ imod Banken af Folk, som vilde have deres Penge, og endelig vifte det sig, at „Bikuben“, da den overstod Kriſen, gif styrket ud deraf. „Bikuben“'s Styrke som Pengeinstitut daterer sig netop fra det Diebliff, at den heldig overstod denne Prøvelse. Naturligvis var det forbundet med Dpoffreser fra „Bikuben“ at møde denne Kriſe; men netop derfor er jeg overbevist om, at den, derſom den havde været stillet under faadanne Forhold som dem, der her er Tale om at stille op for Landmandsbanken, vilde have været heldigere ſitueret, end den i Virkeligheden var. Det vilde i Virkeligheden have været langt fordelagtigere for den at kunne paakalde en upartiff Undersøgelse for dermed at nedflaa de ildefindede Rygter om den, end, som Tilfældet var, at maatte godtgjøre ſin Berettigelse som Pengeinstitut med klingende Mønt. — Efterat jeg har gjort diſſe Bemærkninger, kan jeg imidlertid forſaa vidt være enig med den ærede sidste Taler, som jeg ikke tror, at den foreslaaede nye § 6 vil have en særdeles praktiff

Betydning. Hvad enten den vedtages eller ikke, har jeg den Overbeviſning, at Resultatet vil blive meget forffjelligt, da jeg ikke kan forſtaa, at nogen Indenrigsminister ſkulde kunne undflaa ſig for at anſtille en Undersøgelse, naar Fordring derom fremkom, ſtøttet af en faa reſpektabel Interesſe, ſom et betydeligt Antal Obligationseiere repræſenterer, og jeg tror end ikke, at Ministeren vilde undflaa ſig for at anſtille en faadan Undersøgelse, ſelv om Summen var ikke lidet ringere end den, der her er bragt i Forſlag. Forffjellen er den, at det er ganffe naturligt, at de Mænd, der have Berettigelse ſom Obligationseiere, admitteres til at gjøre deres Berettigelse gjældende, medens det er fuldstændig unaturligt at ordne Forholdet, ſom det er ffet i Lovforſlaget. Ganffe viſt have Obligationseierne en Ret, men man berøver dem enhver Afgang til at gjøre deres Rettigheder gjældende. Obligationseierne ſtilles under Indenrigsministerens Bærgemaal; kun naar han finder Anledning dertil, ere de beføiede til at gjøre deres Rettigheder gjældende, men i modsat Fald flet ikke. Efter min Dpfattelse er den praktiff Betydning af Wædringsforſlaget alſaa den, at det ſtiller Indenrigsministeren paa en naturligere og ſundere Maade, end han vil være ſtillet, hvis vi blive ſtaeende ved Lovforſlaget, ſom det blev vedtaget ved 2den Behandling. Henſigten med Wædringsforſlaget er den, at de Folk, ſom have Rettigheder, faae Afgang til at gjøre dem gjældende, og at Indenrigsministeren, der har faa mange andre Ting at varetage, ſkal kunne fritages for en Del af det betydelige Anſvar, ſom vil paahvile ham, naar han i Et og Alt ſkal være Bærg for de paagjældende Obligationseiere, medens der er negtet diſſe Rettighed til ſelv at paatale formentlige Retſkrænkelſer.

Formanden: Det vil uden Tvivl intereſſere Thinget at erfare, at der endnu er indtegnat 6 Talere.

Gad: Hvad der har foranlediget mig til at tage Ordet igjen, er de Udtalelſer, ſom fremkom fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille) om Wædrings-